

[Ulrich.]

skal have, og vi blev ved at paastaa, at den vilde give dette Beløb.

Resultatet er efter de Oplysninger, jeg har indhentet, dette, at vi naaede de 22 Mill. Kr., hvorom det drejede sig. Motorafgiften gav dette Beløb. Nu siger den højtærede Minister, at den er ikke steget siden. Fra Motorfolkenes Side er det blevet mig meddelt, at den giver betydelig mere, end man havde beregnet, og derfor vil jeg, som sagt, gerne bede den højtærede Minister om at opgøre os Tallet, hvis det er muligt.

Endelig er der en Bemærkning, som jeg glemte før, angaaende Lovforslagets § 9, hvor der staar, at naar denne Lov træder i Kraft, saa ophæves § 21, Stk. 2—4, i Lov-Nr. 164 om Færdsel af 1. Maj 1923. Jeg maa mene, at dette lader sig ikke gøre, og vil bede den højtærede Minister overveje det. Jeg tror, at man kommer til at ændre disse Bestemmelser i Færdselsloven. Jeg tror ikke, at det kan gaa an at stryge disse Bestemmelser samtidig med, at denne Lov træder i Kraft, for saa vil der blive en Periode, hvor der ikke er nogen Lov paa dette Omraade, og man vil jo selvsagt sikke kunne fritage Kommunerne for at have et Ansvar til rettidig at komme til det Udvalg, der nu bliver nedsat i den ene eller anden Form, med Henstilling om at lade de og de Arbejder udføre, dem, som Kommunen hidtil i Henhold til Motorloven skulde lade udføre. Jeg tror, der her er en lille Lakune, som maa fyldes ud, og anmoder den højtærede Minister om at have sin Opmærksomhed henvendt paa dette.

Steen: Det ærede Medlem Hr. Hedelund udtalte sin Forundring over, at jeg ved denne Lejlighed paa ny vilde rejse det principielle Spørgsmaal om, hvorvidt Motorafgiften skulde være en Afgift, man kunde tage forlods af, naar der var en eller anden Opgave, man ønskede at gennemføre. Det var der ingen som helst Grund til at være forundret over, for det danner Lovforslaget, saaledes som det er affattet, det rimeligst tænkelige Grundlag for.

Hele den Fremstilling, det ærede Medlem dernæst gav af mit Partis og min Stilling med Hensyn til Udgifternes Fordeling ved Færdselsbroens Gennemførelse, var fuldkommen urigtig. Vi har ikke paa noget Tidspunkt bestridt, at de motorkørende burde afholde den Del af Udgifterne, der tilkom dem, gennem en Afgift af de Motorkøretøjer, der kørte over Broen. Men derimod var det fuldstændig urimeligt, at man paalagde Folk, der aldrig fik Broen at se

og aldrig kørte over den, at deltage i Udgiften.

Det ærede Medlem, der ellers i sin sidste Replik kom Ministeren betydelig nærmere, end han var i første Omgang, siger, at det Beløb, der foreslaas anvendt til Løsning af de Opgaver, det her drejer sig om at løse, har jeg jo selv stemt for at anvende paa den Maade, og det anvendes fuldt ud paa den Maade, som det en Gang er tænkt at skulle anvendes paa. Det er vel vanskeligt at sige noget ret meget mere urigtigt, idet man jo nu flytter Administrationen fra dem, der hidtil har haft den, over til andre, der efter min Overbevisning vil gøre det ulige kostbarere, end det vilde blive, hvis man lod det være, hvor det er.

At gennemføre det foreliggende Lovforslags § 2 og flytte de Forpligtelser, der dog, indtil denne Paragraf gennemføres, har paa hvilet Banerne, over paa Amterne og Kommunerne delvis, hvad jeg, som sagt, tror vil blive Tilfældet, naar man overlader det til den nuværende Minister for offentlige Arbejders Skøn — det er dog baade administrativt og økonomisk en fuldkommen Ændring af det, jeg for mit Vedkommende en Gang har stemt for.

Til den højtærede Minister vil jeg sige, at vi er enige om een Ting, og det er, at den højtærede Minister ikke som Kvittering for den Tale, jeg holdt skyldte mig nogen Tak; men en saadan har jeg heller ikke været ude om. Han fæstede sig kun ved en enkelt Bemærkning, nemlig at jeg var villig til at deltage i Overvejelserne om at faa de paagældende Arbejder gennemført saa hurtigt som muligt. Men hvorfor vil den højtærede Minister saa pludselig paatage sig den naive uvidendes Rolle og spørge, hvorfra Pengene skal komme, hvem der skal lave det? Det kunde ikke falde mig ind at fortælle den højtærede Minister alt, hvad han ved i Forvejen; jeg har læst i Bemærkningerne til Ministerens eget Forslag, at Pengene er stillet til Raadighed af Motorafgiften, Administrationen overladt til sogne- og vejkommunale Myndigheder.

Men, føjede Ministeren saa til, det bliver jo ikke gjort. Det synes jeg, man siger med ringe Ret, thi det er meget kort Tid, de paagældende har haft Raadighed over de betydelige Beløb, det her drejer sig om, og det er min Tro, at alt som Tiden gaar og Motorafgiftsloven vil vise sig at indbringe mere, end i hvert Fald Ministeren i sine Bekymringer vurderede den til, da vi gennemførte den, vil ogsaa de paagældende Myndigheder løse den Opgave, de her er stillet overfor. I øvrigt skal jeg ikke komme